

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010596
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812010596.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. februára 2015 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

S. I.,

nar. XX.XX.XXXX vo U., trvale bytom U. XX, okres K.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/191/2014 zo dňa 30. júla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. I. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 18.12.2006 v Prievidzi na Ulici K. 6, v kancelárii firmy STS, s.r.o., prevzal od poškodeného Z. O. sumu 15.000,- Sk (497,91 eur), následne dňa 21.12.2006 na tom istom mieste sumu 3.500,- Sk (116,18 eur) ako zálohu za predaj nákladného motorového vozidla značky Praga V3S, ktoré mal po jeho oprave doviešť z Chvojnice do Prievidze, čo nespĺnil, nákladné vozidlo poškodenému nedodal a ani nevrátil zálohovo poskytnuté finančné prostriedky, pričom uvedené vozidlo nikdy nevlastnil, a teda ani nemienil poškodenému dodať, čím poškodenému Z. O. spôsobil škodu 614,09 eur.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/28/2011 zo dňa 29.02.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/89/2012 zo dňa 12.03.2013 v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov spolu s uloženými povinnosťami na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ďalej bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný S. I. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza č. 1Pv 918/09, doručenej súdu dňa 31.08.2012, ktorá mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že od dňa 17.06.2011 do dňa 08.07.2011 v Českej republike jazdil bez súhlasu vlastníčky na osobnom motorovom vozidle značky I. K., bielej farby, evidenčné číslo ZV-XXXBX, I.:T v hodnote 3.000 €, ktoré mu dňa 13.06.2011 v Prievidzi odovzdal N. I. na dobu do 17.06.2011 po dohovore s poškodenou vlastníčkou uvedeného vozidla O. H., pretože skutok nie je trestným činom.

Napokon bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný S. I. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 643/2012, doručenej súdu dňa

06.08.2013, ktorá mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe že:

- dňa 04.08.2011 v presne nezistenom čase v Leviciach vylákal od poškodeného Y. A. sumu vo výške 1.000 € pod zámienkou vybavenia operácie očí alebo zámienkou uhradenia nákladov za dopravnú nehodu doktora O., pričom peniaze na uvedené účely nepoužil, operáciu očí poškodenému nevybavil a neuhradil ani žiadne náklady za dopravnú nehodu, čím spôsobil poškodenému škodu vo výške 1.000 €;
- dňa 05.08.2011 v presne nezistenom čase v Trenčíne vylákal od poškodeného Y. A. sumu vo výške 1.800 € pod zámienkou kúpy srdca, operáciu a následnú liečbu spoločnej známej Q. M., ktorá však operáciu srdca neabsolvovala a peniaze na jej liečbu nepoužil, čím spôsobil poškodenému škodu vo výške 1.800 €;
- dňa 19.09.2011 v presne nezistenom čase v Prievidzi vylákal od poškodeného Y. A. sumu vo výške 500 € za účelom zaplatenia životnej poisťky pre spoločnú známu Q. M., preto Y. A. dňa 19.09.2011 v poobedňajších hodinách v Prievidzi, na Ul. A. Hlinku 23 uzatvoril zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 500 € so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 807 598 a tieto peniaze odovzdal obžalovanému, ktorý ich na zaplatenie životnej poisťky Q. M. nepoužil, čím spôsobil poškodenému škodu vo výške 500 €, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré v neprospech obžalovaného zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. Z podrobného odôvodnenia najprv vyplýva, že prokurátor nesúhlasí s názorom súdu, pokiaľ tento podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu. Tu poukázal na to, že u obžalovaného sa jedná o chronického recidivistu, pričom podmienený trest odňatia slobody i keď s probačným dohľadom uloženým skorším rozsudkom nespĺní svoj účel v odradení obžalovaného od spáchania ďalšej trestnej činnosti. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. prokurátor najmä uviedol, že okolnosti, o ktoré oprel súd prvého stupňa svoje rozhodnutie, nesvedčia pre tento záver. Termín vrátenia vozidla bol dohodnutý, obžalovaný sa v tomto termíne neozval (nedvíhal telefón) a až po trestnom oznámení telefonicky poškodenému uviedol, kde sa vozidlo nachádza. K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. prokurátor taktiež uviedol, že aj v tomto smere sú úvahy súdu prvého stupňa nesprávne, vrátane použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Podľa názoru prokurátora, výpoveď poškodeného Y. A. s prihliadnutím aj k listinným dôkazom je postačujúca pre uznanie viny obžalovaného. Nepresnosti vo výpovedi tohto svedka - poškodeného idú podľa prokurátora na vrub najmä narastajúceho času od udalosti a kľudu vypovedajúcej osoby. Poškodený na svojich tvrdeniach pritom zotrval aj pri konfrontácii s obžalovaným. Tvrdenie poškodeného pritom potvrdzovali aj svedkovia - syn poškodeného F. A. a Q. M.. Napokon prokurátor uviedol, že konanie obžalovaného voči poškodenému má obdobný modus operandi (poznámka predsedu senátu: „spôsob spáchania trestného činu s jeho špecifickými znakmi“), ako v prípadoch podvodov, za ktoré bol v minulosti právoplatne odsúdený. Prokurátor navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní nebola vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K oslobodzujúcim výrokom rozsudku z pohľadu vytykaných chýb v odvolaní prokurátora uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné.

1) V prípade, kedy sa majú použiť prostriedky trestného práva na právny vzťah, ktorý primárne vznikol ako občiansko-právny vzťah (vzájomné dobrovoľné zapožičanie automobilu) a nepreukázal sa ani „podvodný úmysel“ pri vzniku tohto vzťahu zo strany žiadneho účastníka vzťahu, nemožno v priebehu plnenia práv a povinností vyplývajúcich z tohto právneho vzťahu (porušovanie povinností jedným z

účastníkov) bez ďalšieho považovať za trestno-právny vzťah. V takýchto prípadoch skutočne je potrebné považovať prostriedky trestného práva ako „ultima ratio“ a je potrebné osobitne starostlivo zvažovať, či skutočne nevystačia na vyriešenie porušenia povinností z tohto vzťahu (nevrátenie vozidla v stanovenej lehote) prostriedky občianskeho práva.

Záver súdu prvého stupňa pritom podľa názoru odvolacieho súd je podporovaný najmä správaním sa obžalovaného po tom, čo vozidlo vrátil, keď uhrádzal všetky náklady na potrebnú opravu vozidla. Navyše senát odvolacieho súdu poukazuje na významnú okolnosť v tom, keď obžalovaný uviedol, že aj po tomto skutku si predmetné vozidlo ešte viackrát požičiaval. Súd prvého stupňa preto správne dospel k záveru, že v tomto prípade žalovaný skutok nie je trestným činom.

2) Vo vzťahu k ďalšiemu žalovanému skutku súd prvého stupňa správne vychádzal z okolnosti uvádzanej obžalovaným v tom, že tento sa „staral“ o poškodeného, keď bol chorý, pretože jeho rodina sa o neho nestarala. Je potom len logické, že pri takejto „starostlivosti“ prebiehali medzi „opatrovateľom a opatrovaným“ aj určité finančné vyrovnania. K vieryhodnosti výpovede nebohého poškodeného Y. A. je taktiež potrebné uviesť, že tento napr. neváhal poskytovať značné finančné prostriedky aj svedkyňi Q. M., s ktorou sa len náhodne zoznámil. Táto svedkyňa tiež uviedla, že poškodenému chodila upratovať a tento jej poskytoval rôzne finančné sumy, pričom až ku koncu „vzťahu“ mu musela podpísať doklad o pôžičke 3.500 €, pretože túto sumu vraj ona poškodeného „stála“.

Za tejto situácie len výpoveď poškodeného z prípravného konania (na hlavnom pojednávaní z dôvodu úmrtia už nemohol vypovedať) pokiaľ sú v nej značné rozpory (termíny, miesta a výška skutočne poskytnutých finančných prostriedkov obžalovanému) nepostačuje pre záver o vine obžalovaného. Pokiaľ aj nepriamy svedok F. A. (syn poškodeného) vypovedal o tom, že jeho otec nemá na účtoch peniaze a že robil výbery na rôznych miestach, toto jednoznačne nesvedčí v neprospech práve a len obžalovaného. Tento svedok uviedol, že otec mu nechcel hovoriť kde bol, kde sú peniaze, resp. mu hovoril rôzne zdôvodnenia. Taktiež tento svedok uviedol, že keď sa mu otec asi 3 mesiace neozýval, tak mu následne povedal, aby pre neho nechodil, že je všetko v poriadku, že sa o neho dobre starajú. Potom je skutočne otáznou, či „chýbajúce“ peniaze poškodeného nejdu na vrub odmien za starostlivosť iných osôb, pôžičiek pre Q. M., resp. aj iným osobám. Súd prvého stupňa preto správne vo vzťahu k tomuto skutku (3 čiastkové útoky) použil zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

K napadnutému výroku o upustení od potrestania uvádza senát odvolacieho súdu najmä nasledovné. Z porovnania trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný právoplatne odsúdený skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/28/2011 a aktuálne prejednávanej trestnej činnosti, jednoznačne vyplýva, že u tohto skoršieho odsúdenia išlo o podstatne závažnejšiu pokračovaciu trestnú činnosť podvodu ako z pohľadu počtu čiastkových útokov a počtu poškodených, tak aj z pohľadu výšky tam spôsobenej škody - 7.572 €. Ak teda súd skoršie právoplatne uložil trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu s probačným dohľadom pri aktuálne prejednávanej trestnej činnosti (jeden poškodený a škoda vo výške 614 €) je rozhodnutie o dostatočnosti prv uloženého trestu správne a zákonné.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.